

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΖΑΝΤΖΟΓΛΟΥ

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΩΝ ΠΙΣΙΔΩΝ

ΠΑΤΑΡΩΝ ΜΕΛΕΤΙΟΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η πόλις της Ν. Ιωνίας πριν αποτελέση ιδιαίτεραν Μητρόπολιν, κατά το έτος 1974, μετά των πόλεων της Ν. Φιλαδελφείας, του Ηρακλείου και της Χαλκηδόνας, είχε ευτυχήσει να απολαύση τους ευχύμους καρπούς της ποιμαντικής μερίμνης, προστασίας και διοικήσεως του εις την εκκλησιαστικήν διακονίαν λευκαθέντος και αναλώσαντος όλας αυτού τας δυνάμεις πολιοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατάρων Κυρού Μελετίου.

Ο αοίδιμος αυτός Ιεράρχης εγεννήθη κατά το έτος 1880 εις την περιώνυμον Σπάρτην της Μικράς Ασίας, όπου και εδιδάχθη τα Εγκύκλια γράμματα.

Κατά το έτος 1897 ενεγράφη εις την Θεολογικήν Σχολήν Χάλκης του Οικουμενικού Πατριαρχείου, εκ της οποίας απεφοίτησε το έτος 1903, χειροτονηθείς αμέσως Διάκονος υπό του μακαριστού Μητροπολίτου Καλλιπόλεως και Μαδύτου Ιερωνύμου, εκτιμήσαντος τη σεμνότητα και ιεροπρέπειαν αυτού.

Το έτος 1904 χειροτονήθη Ιερεύς και χειροθετήθη εις Αρχιμανδρίτην υπό του Οικουμ. Πατριάρχου Ιωακείμ του Γ, όστις απέστειλε τον Μελέτιον ως Πατριαρχικόν Έξαρχον εις την Μητρόπολιν Ταρσού, Αδάνων και Μυρσίνης. Ούτως ευρέθη εις τας επάλξεις των πνευματικών αγώνων της Ορθοδοξίας και των Εθνικών αγώνων του Ελληνισμού.

Εις Μυρσίαν ο Μελέτιος διηκόνησε την Εκκλησίαν και το Έθνος με όλας αυτού τας δυνάμεις μέχρι του έτους 1908, ότε με άδειαν του Οικουμ. Πατριάρχου μετέβη εις την Σπάρτη της Μ. Ασίας, όπου υπηρέτησεν ως Διευθυντής του Σχολαρχείου της πόλεως αυτής, και συγχρόνως ως Ιεροκήρυξ και Αρχιερατικός Επίτροπος.

Η Εκκλησία αμείβουσα τας υπηρεσίας του ρέκτου αυτού Κληρικού ο οποίος διέπρεψε παντού όπου απέστειλεν αυτόν η Εκκλησία ως ποιμήν και διδάσκαλος και κήρυξ της πίστεως προήγαγεν αυτόν βαθμηδόν και κατ' αξίαν ομολογουμένως, εκ των κατωτέρων βαθμών εις τον περίοπτον βαθμόν του Επισκόπου Πατάρων. Η εις Επίσκοπον Χειροτονία αυτού εγένετο εις Γαλατάν της Κων/λεως υπό του Μητροπολίτου Πισιδίας Κων/νου Βαλιούλη.

Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, γνωρίζων το ζήλον και την μέχρι αυταπαρνήσεως προσφοράν του Επισκόπου Μελετίου, απέστειλεν αυτόν κατά το 1913 εις Κίον της Μητροπόλεως Νικαίας, Βοηθόν Επίσκοπον του Μητροπολίτου Νικαίας Βασιλείου.

Η δράσις του Επισκόπου Μελετίου εις την περιφέρειαν αυτήν εκίνησε τας υπονοίας των Τούρκων, οι οποίοι κατά το έτος 1914 απήλασαν αυτόν εις Κων/λιν, ως ανεπιθύμητον και επικίνδυνον δια την Τουρκίαν πρόσωπον.

Το ίδιον έτος (1914) το Πατριαρχείον απέστειλεν αυτόν εις Ανατολικήν Θράκην, ως Βοηθόν Επίσκοπον του Μητροπολίτου Ηρακλείας Γρηγορίου, όπου ο Μελέτιος ειργάσθη αόκνως δια τα εθνικά μας θέματα, επί ολόκληρον τετραετίαν.

Το 1919 επέστρεψε εις Κων/λιν, δια να αποσταλή όμως αμέσως υπό του Πατριαρχείου εις Πισιδίαν της Μ. Ασίας, εγκατασταθείς εις Αττάλειαν.

Εις την Αττάλειαν ο Επίσκοπος Μελέτιος συνήντησε μιαν επικίνδυνον δια τους συμπατριώτας μας κατάστασιν, διότι είχαν εγκατασταθή, εκεί, εκτός του Ιταλικού Στρατού, Καθολικοί Ιερείς και Μοναχοί, οι οποίοι επεδίωκον με φαντασμόν, να αφεληνίσουν τους συμπατριώτας μας και να προσελκύσουν αυτούς εις Ρωμαιοκαθολικισμόν.

Την κατάστασιν αυτήν, την άκρως επικίνδυνον δια το Έθνος μας, ο Μελέτιος αντιμετώπισε με σύνεσιν και φρόνημα Εκκλησιαστικόν, κηρύττων συνεχώς εις τους Ναούς και στηρίζων εις την πίστιν τους Χριστιανούς. Συγχρόνως ίδρυσε Ιατρεία, και συσσίτια δια την ανακούφισιν των ενδεών, και κατέβαλε συντόνους προσπαθείας δια την διατήρησιν του εθνικού φρονήματος και της Ελληνικής γλώσσης.

Δια την δράσιν αυτήν, την εθνοπρεπή και ορθόδοξον, ο Μελέτιος κατηγγέλθη υπό των Ρωμαιοκαθολικών εις τας Αρχάς, αι οποίαι εξεδίωξαν αυτόν εκ της Ατταλείας το 1921, οδηγήσασαι αυτόν ως αιχμάλωτον εις τα βάθη του αχανούς Τουρκικού κράτους εν μέσω μυρίων κακώσεων, βασανισμών, ταπεινώσεων και παντοίων στερήσεων και κακουχιών.

Εις την εξορίαν ο Μελέτιος παρέμεινε μέχρι του Σεπτεμβρίου του 1924, συγκακουχών μετά των εκδιωχθέντων εκ των πατρών αυτών εδαφών Ελλήνων, οπότε, ως ανταλλάξιμος πρόσφυγξ, ήλθε εις την Ελλάδα, εγκατασταθείς έκτοτε εις Ν. Ιωνίαν, εις την οποίαν διορίσθη ως Αρχιεπισκοπικός Επίτροπος του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, και όπου διηκόνησε την Εκκλησίαν μέχρι του θανάτου αυτού, επισυμβάντος κατά το έτος 1967, στηρίζων τον προσφυγικόν κόσμον της περιφέρειας αυτής με τα αδιάκοπα κηρύγματά του.

Κατά το έτος 1961 ο Επίσκοπος Μελέτιος, προήχθη, εις αναγνώρισιν της μεγάλης, εγκάρπου και καλλικάρπου αυτού προσφοράς προς την Εκκλησίαν και το έθνος, εις Τιτουλάριον Μητροπολίτην εις ειδικήν τελετήν, και εν μέσω εκδηλώσεων ειλικρινούς αγάπης και βαθυτάτου σεβασμού του ποιμνίου του.

Ο μακαριστός Μητροπολίτης Μελέτιος ελευκάνθη πράγματι εις τας επάλξεις των αγώνων της Εκκλησίας μας και του Έθνους μας, διαφυλάξας με την εν γένει πολιτεία του τα ιερά και τα όσια του Γένους μας, συγκακουχήσας μετά του εκ Μ. Ασίας εγκατασταθέντος εις Ν. Ιωνίαν ποιμνίου του, και διακριθείς κατά την μακράν πορεία του δια την βαθυτάτην πίστιν του, την προσήλωσή του εις τα εθνικά μας όνειρα, τας διεκδικήσεις και τας Ελληνοχριστιανικάς παραδόσεις, δια την πλουσιωτάτην θεολογικήν κατάρτισίν του και την πνευματικήν του ακτινοβολίαν.

Ο Μητροπολίτης Πατάρων Μελέτιος είναι πράγματι μία μεγάλη Εκκλησιαστικήκαι Εθνική προσωπικότης, ο οποίος αφήκε ανεξίτηλον την σφραγίδα της συνεπειάς και της αφοσιώσεώς του εις το ιερόν καθήκον του, και δια τούτο άξιος να μιμήται από τους επιγενομένους.

Αιωνία η μνήμη αυτού.

Νέα Ιωνία, 26-11-1997

Ο ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος του σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ν. Ιωνίας
και Φιλ/φείας κ. Κωνσταντίνου

Μέρος Α΄

Ο βίος και η δράση του Πατάρων Μελετίου στη Μ. Ασία

Μέρος Β΄
Ο Πατάρων Μελέτιος και η Ν. Ιωνία

Επίλογος

Παράρτημα Α΄
Ιστορικό περίγραμμα της Ι. Μητροπόλεως Πισιδίας

Παράρτημα Β΄
Ο Επίσκοπος Πατάρων και οι διατελέσαντες Οικ. Πατριάρχες

Παράρτημα Γ΄
Έγγραφα- Εγκύκλιοι- Προγράμματα

Βιβλιογραφία
Φωτογραφικό υλικό